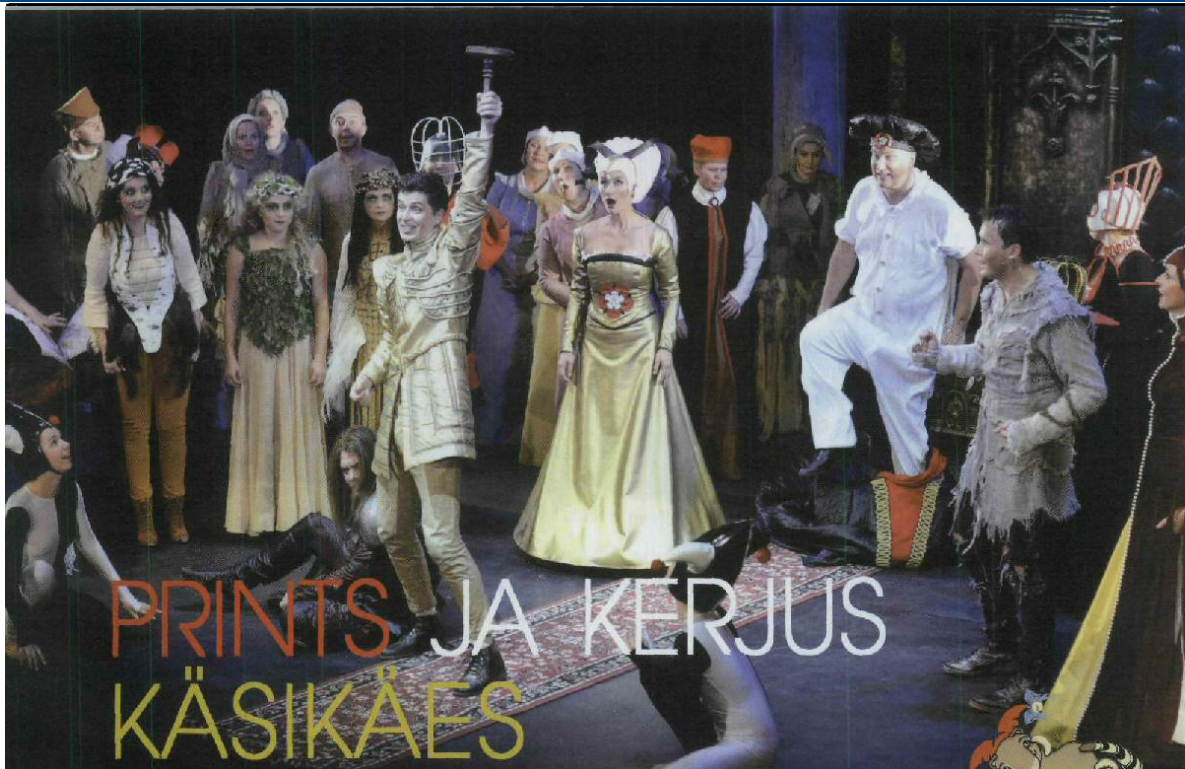

Pressiteadete edastamine

Meediamonitooring

Meediaanalüüsid

„See juhtus vanas Londonis kuuesteiskümnenda sajandi teisel veerandil. Ühel sügispäeval sündis ühes vaeses Canty nimelises peres poeg, keda siin kellelegi vaja polnud. Samal ajal nägi rikkas Tudorite perekonnas ilmavalgust veel teinegi väike inglase, keda oli vaja mitte üksi sellele perekonnale, vaid kogu riigile. Inglismaa oli teda juba nii kaua igatsenud ja oodanud ning tema eest jumalat palunud, et kui ta nüüd lõpuks tõesti saabus, pidi rahvas rõõmust otse hulluks minema.“

Leelo Tungal

Nii algab **Mark Twaini** jutustus „**Prints ja kerjus**“, mida on mitme põlvkonna noored hinge kinni pidades lugenud. Printse on tänapäeval aina vähemaks jäänud ja kuningate mõjuvõim pole enam ammugi nii suur kui 16. sajandil, kuid Twaini vaimuka sulega kirja pandud lugu paelub lugejaid endiselt. **Rahvusoooper Estonia** tõi mullu lavale koguni samanimelise ooperi, mille autoriteks on Priit Pajusaar ja Aapo Ilves ning lavastajaks Andres Puustusmaa.

16. sajandi Inglismaa ilu ja uhkus avaneb meie noore teatripubliku ees niisama jahmatamapanevalt kui tollane karm tegelikkus. Et kerjuspoiss Tom Canty elu on täis vaesust ja vintsutusi, see ei üllata kedagi, kuid ega ka samal päeval sündinud Walesi troonipärija Edward Tudori argipäevad ole pooltki nii muretud, kui kõrvalseisjale võib paista: Edward VI tohib lävida vaid oma seisusele kohaste inimestega ning tema noorust ja kogenematust püüavad ära kasutada ahned ja võimukad sugulased. Ei tasu unustada, et tollal said isegi trooni-

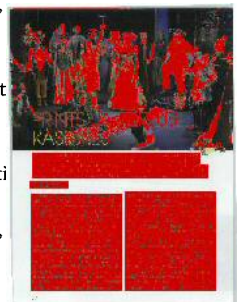
pärijad tunda ihulikku karistust, kui nende koolitööd polnud korralikult tehtud.

Õnne- või õnnetusekombel on Tom ja Edward omavahel sarnased nagu kaks tilka vett ning kohtudes tekib poistel mõte teineteise rolle ära proovida. Sellest aga sünnib palju segadust ja ohtlikke olukordi.

Pole mõtet kogu ooperi sisu ümber jutustada, küll aga tasub enne teatrisse minekut Mark Twaini jutustus läbi lugeda.

Küsisin ooperi muusika autorilt **Priit Pajusaarelt**, kuidas talle raamat lapsepõlves meeldis.

„Lugesin seda muidugi põnevusega – nagu kõiki „Seiklusjutte maalt ja merelt“ sarja raamatuid. Ainult et seda nüüd üle lugedes olin üllatunud, kui palju on raamatus karme lugusid ja jõhkraid tegelasi – poisipõlves ma seda justkui ei märganud! Ooperis sündmustik eriti palju jutustuse omast ei erine, kuid mõned nüansid on siiski erinevad ja raamatus puudus ka romantiline liin, mis ooperi loomiseks oli vajalik. Teadagi pole eten-

Pressiteadete edastamine

Meediamonitooring

Meediaanalüüsid

dused mõeldud mudilastele, vaid ikka koolilastele.”

„Printsi ja kerjuse” maailmaesietendusel Rahvusoperis Estonia 2013. aasta jaanuaris esines Tomi ja Edwardi rollis vahva kaksikutepaar Märt ja Priit Pius, kellele grimmi tegemisel polnud kahtlemata mingeid probleeme. Uuel hooajal aga laulavad-mängivad kerjuspoiss Tomi **Andero Ermel** ja **Urmäs Põldma** ning troonipärija Edwardi rollis on **Andres Köster**.

Uuris **Andero Ermelilt**, kuidas ta end kerjuspoisi rollis tunneb – ehk oleks uhkem olnud mängida kuninglikust soost poissi?

Andero arvas, et tegelikult on mõlemad rollid võrdselt põnevad. „Ja kui aus olla, siis pole erilist vahet, kas mängida printsi või kerjust, sest niikuinii lähevad ooperi käigus poiste rollid ja keskkonnad vahetusse. Oluline on välja mängida seda kimbatust ja sellest ülesaamist, mida tunneb kerjuspoiss kuninglikku elukeskkonda sattudes. Oleme Andres Kösteriga ühte kasvu ja grimm teeb meid veelgi sarnasemaks, nii et vaatajalegi võib jääda vahel segaseks, kumb on kumb.

Ooperilava on siin väga uhke ja rikkalik, kostüümid võtavad silmad kirjuks, kuid tegelikult on see lugu minu jaoks ka üpriski tänapäevane: ta räägib aususest ja austusest ning endaks jäämisest igas olukorras. Mõlemal poisil tekib ju juhuseid, mille kaudu saaks oma staatust omakasupüüdlilikult ära kasutada... Minu jaoks oli see ilus üllatus, kui mulle Tomi rolli pakuti ja eks ma püüan nüüd siis ooperitruppi sulanduda. Ooperilava mängumaa on hoopis teistsugune kui draamalavastustes.”

Kas lastele ja noortele mõeldud lavastustes on kergem või raskem mängida kui täiskasvanuteteatris?

„Arvan, et erilist vahet ei ole – mõlema publiku suhtes tuleb ju jääda ausaks. Lastele ei saa samuti valetada, nemad tabavad selle kohe ära. Väga paljudes lastelavastustes pole ma ju kaasa löönud, lisaks oma, Linnateatri tükkeidele võiks mainida Estonia „Imelast” ja Birgitta festivali „Arabellat” – aga mulle näib, et lapsed on isegi tänulikud publik kui täiskasvanud. Kui neile miski meeldib, siis seda nad ka ütlevad, ja kui miski on vastukarva, siis ei sedagi ei salata.”

Kas Sinu pojad on „Printsi ja kerjusega” juba tuttavad?

„Eelmisel hooajal ei saanud nad kahjuks seda vaadata, kuid nüüd tulevad kindlasti etendustele. Kui ma kodus Tomi rolliga tegelesin, siis hakkasid mõlemad, nii Artur kui ka Rasmus, ise ka vaikselt kerjuspoisi meloodiaid ümismema.”

Sellel hooajal mängite „Printsi ja kerjust” ka mujal kui Tallinnas?

„Jah – sõidame noorteooperiga Paldisse, Viljandisse, Jõhvi, Tartusse ja Pärnusse. Tulge vaatama!”

VÄIKE TEATRIVIKTORIIN

1. Estonia sai kutseliseks teatriks aastal

- a) 1906
- b) 1866
- c) 1916

2. Esimene rahvuslik ooper, mis tuli 1928. aastal Estonias lavale, oli

- a) Karl-August Hermannini „Uku ja Vanemuine”
- b) Evald Aava „Vikerlased”
- c) Gustav Ernesaksa „Tormide rand”

3. Esimene eesti ballett, mis esietendus Estonias 1944, oli

- a) Lydia Austeri „Tiina”
- b) Eugen Kapi „Kullakeirajad”
- c) Eduard Tubina „Kratt”

4. Ooperi „Prints ja kerjus” libreto kirjutas Mark Twaini raamatu põhjal

- a) Kristiina Kass
- b) Aapo Ilves
- c) Rein Pöder

NB! Nõude vahel, kes saadavad õiged vastused loimelusse enne 20. novembrit, loosime välja pileteid „Printsi ja kerjuse” etendustele!